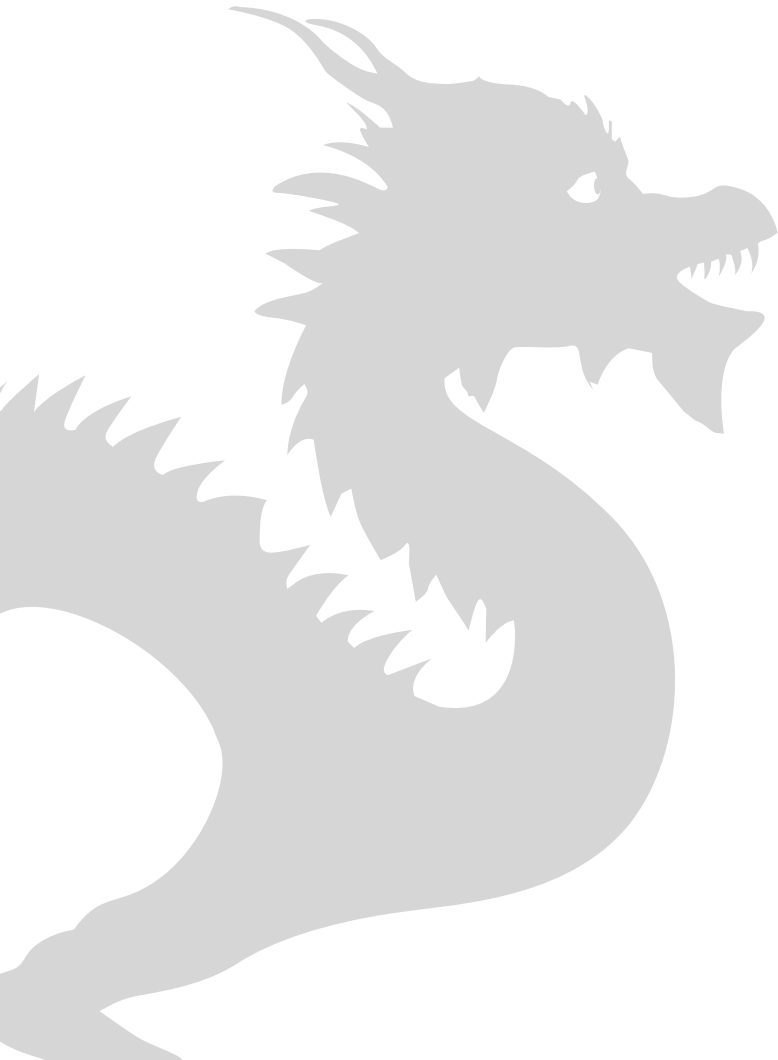

liberalizasyon konusunda hükümet yavaş ilerleme kaydetmektedir. Resmi makamlar özellikle 1997-1998 yıllarındaki Asya krizi ve 2008 yılındaki küresel finansal kriz nedeniyle oldukça temkinli hareket etmektedir.

Çin oldukça hızla büyüyen bir perakende sektörüne sahiptir. Reform döneminde satışlar süratle artmıştır. Ancak yıllık nominal büyüme oranları değişiklik göstermektedir. 1994'te büyüme oranı %30,6 iken enflasyon trendlerinin yansıması olarak 2005 yılında %12,9'a düşmüştür. Toplam perakende satışları yıllık %16,7'lik büyüme ile 2007 yılında 8,9 trilyon RMB'ye ulaşmıştır. Perakende satışlardaki patlamalar kentsel ve kırsal kesimlerde yaşayan nüfusun gelirindeki artış ile desteklenmektedir.

Çin'in lojistik sektörü son yıllarda önemli değişiklikler geçirmiş ve ülke ekonomisinin önemli bir bileşeni haline gelmiştir. Daha önce yabancı yatırımcılar için yüzde 49 ile sınırlandırılan mülkiyet hakkı Dünya Ticaret Örgütü üyeliğinin ardından 2005 yılından itibaren kaldırılmış ve yabancı yatırımcılar yük taşımacılığı ve karayolu nakliyesi sektörlerinde yüzde yüz mülkiyet sahibi olma hakkını edinmişlerdir. Ancak sektör parçalanmış durumdadır ve yerel korumacı politikalar firmaların coğrafik erişimini engellemektedir. Bu yüzden Çin'deki lojistik maliyetleri birçok gelişmiş ülkeninkinden daha fazladır. Ancak yerel ve çokuluslu şirketler ulusal operasyonlarını arttırdıkça durum iyileşmektedir.

Çin, dünyanın en çok tercih edilen turistik yerlerden biridir ve 2007 yılında ülkeyi 54,7 milyon turist ziyaret etmiştir. Öte yandan Çin anakıta vatandaşları da son yıllarda özellikle Asya kıtası içerisinde yurtdışına turistik seyahat gerçekleştirmektedir. Çin vatandaşların deniz aşırı seyahatlerinde de son yıllarda artış yaşanmış, 1998 yılında 8,4 milyon olan seyahat sayısı 2007 yılında 41 milyona yükselmiştir. Deniz aşırı seyahatlerin artışında gelir artışı ve resmi tatillerin uzatılmasının da etkisi olmuştur ancak en büyük etken hükümetin vatandaşların yurtdışı seyahatlerine getirdiği kısıtlamaları azaltması olmuştur. 2007 yılı sonu itibarıyla Çin Hükümeti tarafından Türkiye'nin de bulunduğu 132 ülkeye Onaylanan Turistik Destinasyonu Statüsü verilmiştir. Böylece Çinli turistler bu destinasyonlara serbestçe turistik seyahat gerçekleştirebilmektedirler.

İSTİHDAM TRENDLERİ

İstihdam

	2003	2004	2005	2006	2007
İş Gücü (milyon)	776,3	783,6	790,1	795,3	800,7
İşsizlik Oranı (%)	10,3	9,9	9,7	9,5	9,2

Kaynak: Ulusal İstatistik Bürosu, Çin İstatistik Yıllığı 2008, Economist Intelligence Unit

Çin'in işsizlik istatistikleri güvenilir değildir ve bu nedenle, ülkenin resmi işsizlik seviyesi ve trendini gösteren resmi verilerinin değerlendirilmesi gerçek durumu yansıtmaktan uzaktır. 2003-2007 yıllarında gerçekleşen hızlı ekonomik büyüme sayesinde istihdam oranında artış yaşansa da, Çin'deki gerçek işsizlik oranının tahmin edilmesi neredeyse imkansızdır. 1990'lara kadar hükümet her vatandaşın en azından yaşamını sağlayacak bir işe yerleştirilmesi konusunda güvence vermekteydi. Ancak devlet işletmelerinin azalması ile hükümet 1996-2002 yılları arasında çalışanların üçte birini işten çıkarmak zorunda kalmıştır. Ancak işten çıkarılan kişilerin birçoğu resmi olarak işsiz sayılmadığı için resmi işsizlik oranında yalnızca küçük bir artış gerçekleşmiş gibi görünmektedir. Bu nedenle son 10 yılın başlarında işsizlik oranı epeyce az gösterilmiştir. Ancak zaman içerisinde işten çıkarılan çalışanlar iş buldukça veya çalışanların zamanla işgücü niteliğinden sayılmamaya başlamalarıyla sapma derecesi azalmıştır. Diğer bir sorun da resmi işsizlik istatistiklerinin yalnızca kent sakini olarak kayıtlı vatandaşları kapsamasıdır. Tahmini olarak 130 milyon göçmen işçi kırsal kesimlerden şehirlere göç etmiştir ancak bu vatandaşların şehirde yaşadıklarına dair resmi bir kayıt olmadığı için bu kişiler istatistiklerin kapsamına alınmamaktadır.

Fiyatlar ve Kazançlar (Yıllık Değişim-%)

	2003	2004	2005	2006	2007
Tüketici Fiyatları (ort.)	1,1	3,8	1,8	1,8	4,8
Ortalama Nominal Maaşlar	13,0	14,1	14,6	14,4	18,7
Ortalama Reel Maaşlar	11,8	9,9	12,6	12,4	13,3
Birim Çalışma Maliyetleri	3,7	4,7	5,7	6,1	12,1

Kaynak: Economist Intelligence Unit

Çin'in tüketici fiyat enflasyonu son yıllarda kırılgan olsa da, toplam enflasyon gelişmekte olan bir ülke için görece düşüktür. Kırılganlığın en büyük nedeni gıda fiyatlarının tüketici fiyat endeksinin büyük oranını oluşturmasıdır (birçok tahmin bu oranı %30'un üzerinde vermektedir). Gıda fiyatları, tahıl fiyatları büyük oranda hava koşullarına bağlı olduğu için kırılgandır. 2007 yılında tüketici fiyat enflasyonu Çin'de domuz çiftliklerinde görülen blue-ear hastalığının (domuz Çin'de başlıca gıda maddesidir) çıkmasıyla son 10 yılın en yüksek rakamı olan %4,8'e yükselmiştir. Gıda dışı fiyat enflasyonu oldukça düşüktür (çoğu zaman negatif değerlerdedir). Üretici fiyatları, tüketici fiyatlarına göre daha kırılgandır. Kazançlar, 1997 yılından itibaren her sene iki basamaklı rakamlar oranında artış göstermiş ancak muazzam üretkenlik kazanımları ile karşılaşmıştır.

Karşılaştırmalı Ekonomik Göstergeler, 2007

	China ^a	Hong Kong ^a	Taiwan ^a	South Korea ^a	Japan ^a
GSYİH (\$ milyar)	3.460,3 ^b	202,8	378,6	971,5	4.384,4
Kişi Başına GSYİH (\$)	2.619	29.057	16.708	19.829	34.400
Kişi Başına GSYİH (PPP-\$)	5.483	41.561	34.451	24.430	33.502
Tüketici Fiyat Enflasyonu (ort. - %)	4,8 ^b	2,0 ^b	1,8 ^b	2,5 ^b	0,0
Cari Hesap Dengesi (\$ milyar)	371,8	21,1	28,8	5,5	240,8
Cari Hesap Dengesi (GSYİH'ye oranı-%)	10,7	10,4	7,6	0,6	5,5
İhracat (FOB-\$ milyar)	1.220,0	342,6	243,6	379,0	698,2
İthalat (FOB-\$ milyar)	-904,6	-363,2	-216,9	-349,6	-561,5
Dış Borç (\$ milyar)	350,1	74,9	97,0	216,8	-
Debt-service Oranı (ödenmiş - %)	2,1	2,0	3,3	5,3	-

^a Economist Intelligence Unit Tahmini. ^b Gerçekleşen.
Kaynak: Economist Intelligence Unit. CountryData

DIŞ TİCARET

Cari Denge

Çin'in cari hesabı büyük oranda dış ticareti tarafından belirlenmektedir. Nitekim 2007 yılında dış ticaret, cari hesapta yer alan tüm işlemlerin %82'sini oluşturmuştur. İhracatta yaşanan patlama ve görece az olan ithalat talebi sayesinde oluşan ticaret fazlası (cari hesap bazında) son yıllarda epeyce artmış ve 2003 yılında 44,7 milyar \$'dan 2007 yılında 315 milyar \$'a yükselmiştir. Hizmetler hesabında açık yaşansa da transferler ve gelir hesaplarından fazla söz konusudur. Gelir hesabı fazlası 2008 Eylül sonunda 1,9 trilyon \$ olan döviz rezervlerinin getirilerinin neticesidir.

Çin'in 2001 yılının Aralık ayında DTÖ'ye girmesiyle 2002-2007 yılları arasında %29 yıllık ortalama büyüme oranı ile ihracatında önemli bir artış yaşanmıştır. Mal ihracatı 2007 yılında 1,2 trilyon \$'a ulaşmıştır. Son 20 yıldır ihracatta yaşanan iki haneli büyüme oranlarında yabancı sermayesi bulunan şirketlerin gerçekleştirdiği üretimin katkısı büyük olmuştur. 1992-2007 yılları arasında yabancı sermayesi bulunan şirketler tarafından gerçekleştirilen mal ihracatı 17,4 milyar \$'dan 696 milyar \$'a yükselmiştir (Çin'in toplam ihracatı içerisindeki payı ise %20'den %57'ye yükselmiştir). Buna karşılık devlet işletmeleri tarafından gerçekleştirilen ihracat, 2000 yılında %47'den 2007 yılında %18,5'e düşmüştür. Yerel özel girişimlerin ticaretteki rolü de artmaktadır. Bu firmaların (Gümrük İdaresi tarafından 'diğer' istatistik kategorisinde yer almaktadırlar) gerçekleştirdikleri ihracat, 2007 yılında %45 oranında artmış ve 215 milyar \$'a yükselmiştir (Çin'in toplam ihracatı içerisinde %20,6'lık bir payı oluşturmaktadır). Ayrıca bu şirketler net ihracatçılardır. Oysa devlet işletmeleri ihraç ettiklerinden fazlasını ithal etmektedirler.

Başlıca Ticaret Partnerleri (%)

	2003	2004	2005	2006	2007
İhracat (FOB)					
ABD	21,1	21,1	21,4	21,0	19,1
Hong Kong	17,4	17,0	16,3	16,0	15,1
Japonya	13,6	12,4	11,0	9,5	8,4
Güney Kore	4,6	4,7	4,6	4,6	4,6
İthalat (CIF)					
Japonya	18,0	16,8	15,2	14,0	14,0
Güney Kore	10,5	11,1	11,6	11,3	10,9
Tayvan	12,0	11,5	11,3	11,0	10,6
ABD	8,2	8,0	7,4	7,5	7,3

Kaynak: Çin Gümrük İdaresi

2007 yılında toplam ihracatın % 19'unun gerçekleştiği ABD, Çin'in en büyük ihracat pazarıdır. ABD dışında Çin'in ihracat pazarlarını 3 Asya ekonomisi oluşturmaktadır: Hong Kong (Çin'den ithal ettiği malların çoğunu OECD ülkelerine satmaktadır), Japonya ve Güney Kore. Yabancı sermayesi bulunan şirketlerin diğer Asya ekonomilerindeki firmalar ile bağlantısının bir sonucu olarak Asya içi ticaret 2007 yılında Çin'in toplam ticaretinin %55'ini oluşturmuştur. Japonya, önemli bir ihracat pazarı olmanın yanında 2007 yılında %14'lük oran ile açık ara ile Çin'in büyük ithalat partneridir. İkinci ve üçüncü en büyük tedarikçiler sırasıyla Güney Kore ve Tayvan'dır. Güney Kore son yıllarda hem ihracat hem de ithalat konusunda önemli bir partner haline gelmiştir. Mayıs 2004'te 10 ülkenin daha AB'ye üye olması ile AB topluluğu o yıl ABD ve Japonya'yı geçerek en büyük ticaret ortağı olmuştur.

Başlıca Ticaret Partnerleri (%)

İhracat (FOB)	2003	2004	2005	2006	2007
ABD	21,1	21,1	21,4	21,0	19,1
Hong Kong	17,4	17,0	16,3	16,0	15,1
Japonya	13,6	12,4	11,0	9,5	8,4
Güney Kore	4,6	4,7	4,6	4,6	4,6
İthalat (CIF)					
Japonya	18,0	16,8	15,2	14,0	14,0
Güney Kore	10,5	11,1	11,6	11,3	10,9
Tayvan	12,0	11,5	11,3	11,0	10,6
ABD	8,2	8,0	7,4	7,5	7,3

Kaynak: Çin Gümrük İdaresi

Yabancı Yatırımcı

Çin'in yurtdışı yatırımları merkezi hükümetin yönlendirmesi ile 2004'ten sonra artış trendine girmiş ve çok sayıda firma yurtdışında yatırım yapmaya başlamıştır. Bu firmalar otomotivden bilgisayara ve finansa birçok sektörde faaliyet göstermektedir (Çinli bilgisayar üreticisi Lenovo'nun 2005 yılında 1,7 milyar \$ karşılığında IBM'in PC bölümünü satın alması yüksek profilli satınalmalara ilk örnektir). Çinli firmalar ayrıca birçok yabancı enerji firmasından hisse almaktadır (Çin Ulusal Petrol'ün 2005 yılında 4,2 milyar \$ karşılığında Kanadalı PetroKazakhstan'ı alması). İlgi çeken diğer bir sektör de finansal hizmetler sektörüdür. Ekim 2007'de Çin Ticaret Bankası'nın 5,5 milyar \$ karşılığında Güney Afrika Standard Bank'ın %20 hissesini satın alması Çin'in şu ana kadar finans alanında gerçekleştirdiği en büyük satın almadır.

Çin'in yeni oluşturulan bağımsız varlık fonu Çin Yatırım Kuruluşu (CIC), oldukça aktiftir. Ancak devletin sahip olduğu Çin firmalarının yurtdışında satın almaları ABD ve bazı AB ülkelerinde stratejik anlamda tedirginlikle karşılanmaktadır. 2005 yılında Çin Offshore Oil (CMOOC)'nin ABD'li enerji firması Unocal'ı alma girişimlerinin başarısızlık ile sonuçlanması bu duruma örnek teşkil etmektedir. Bu kaygıları yatıştırmak için CIC son dönemde görece olarak daha küçük firmaların satın alımlarına odaklanmıştır. Bugüne kadar CIC tarafından gerçekleştirilen en büyük iki satın alma ABD'li özel sermaye şirketi Blackstone'un 3 milyar \$ karşılığında %10 hissesinin ve ABD'li yatırım bankası Morgan Stanley'in 5 milyar \$ karşılığında %9,9 hissesinin satın alınmasıdır. Küresel finansal kriz sebebiyle bu iki yatırım da (ve Çinli firmalar tarafından 2007-2008 yıllarında gerçekleştirilen birçok diğer satın alma) kağıt üzerinde büyük paralar kaybetmişlerdir.

Yine de sermaye ihracı doğrudan yabancı yatırım girişinin yanında çok düşük kalmaktadır. Yatırım girişinin tam miktarı ile ilgili karışıklık söz konusudur. Zira resmi rakamlar anavatanaya geri dönen sermayeyi de kapsamaktadır (yerel şirketler ve bireyler yabancı yatırımcılara sunulan teşviklerden yararlanmak için sermayelerini yurtdışına çıkarıp tekrar ülke içine sokabilmektedirler.) DYY rakamları bu uygulamalardan etkilense de gerçek DYY girişi yine de oldukça fazladır. Resmi rakamlara göre 1990'ların sonunda DYY girişi yıllık 40 milyar civarında gerçekleşmiştir. 2006-2006 yıllarında bu rakam 65 milyar \$'a yükselmiş, 2007 yılında ise 138 milyar \$ dolar olarak gerçekleşmiştir. Böylece Çin, yükselen ekonomiler arasında en çok DYY alan ülke haline gelmiştir. DYY ile ihracata yönelik üretimden çok iç piyasaya satış veya yerel firmaların devralınması hedeflenmektedir.

Ödemeler Dengesi (Milyon \$)

İhracat (FOB)	2003	2004	2005	2006	2007
Cari Hesap Dengesi	45.875	68.659	160.818	249.866	371.833
Ticaret Dengesi	44.652	58.982	134.189	17.746	315.381
Mal İhracatı	438.270	593.393	762.484	969.682	1.220.000
Mal İthalatı	393.618	534.410	628.295	751.936	904.618
Hizmetler Dengesi	-8.573	-9.699	-9.391	-8.834	-7.905
Gelir Dengesi	-7.838	-3.523	10.635	11.755	25.688
Cari Transferler Dengesi	17.634	22.898	25.385	29.199	36.668
Sermaye Hesabı Dengesi	52.774	110.729	58.862	6.017	70.410
Doğrudan Yabancı Yatırım Girişi	47.07	754.936	79.127	78.095	138.413
Doğrudan Yabancı Yatırım Çıkışı	152	-1.805	-11.306	-17.830	-16.995
Portfolyo Yatırımları Girişi	8.444	13.203	21.224	42.861	20.996
Portfolyo Yatırımları Çıkışı	2.983	6.486	-26.157	-110.419	-2.324
Diğer Finansal Yatırımlar	-5.882	37.908	-4.026	13.309	-69.680
Net Hata ve Noksan	18.422	27.045	-16.766	-12.877	16.349
Rezervlerde Değişim*	-117.023	-206.364	-207.016	-247.025	-461.691

*Negatif rakam döviz rezervlerindeki artışı göstermektedir.

Kaynak: Devlet Döviz İdaresi

Eyaletler

Yönetimsel sebeplerle Çin 22 eyalete, 5 özerk bölgeye ve dört belediyeye ayrılmıştır. Eyaletler kuramsal olarak Çin Halk Cumhuriyeti merkezî hükümetine bağlıdır ancak özellikle ekonomik politikada uygulamada eyalet yetkililerinin geniş yetkileri bulunmaktadır. En kalabalık nüfusa sahip eyalet olan Henan'da 2007 yılı itibarıyla 93.6 milyon kişinin yaşadığı kaydedilmektedir. Öte yandan nüfusun en seyrek olduğu Tibet'te ise, yine aynı yıl yapılan sayımlara göre 2.8 milyon kişi ikamet etmektedir. Eyaletlerin sınırlarına en son 1997 yılında değişiklikler yapılmıştır. Bu değişiklik çerçevesinde Chongqing, bir zamanlar en kalabalık eyalet olan Sichuan'dan ayrılmış; belediye olmuştur. Diğer üç belediye Pekin, Şangay ve Tianjin'dedir. Özerk bölgelerin tam anlamıyla özerk hareket edebildiklerini söylemek mümkün değildir.

Eyaletlerin çoğu il düzeyi şehirlere bölünmüştür ve başka bir ikinci düzey idari yapı içermez. 22 eyalet ve 5 özerk bölgenin içinde yalnızca 3 eyalet (Yunnan, Guizhou, Qinghai) ve 2 özerk bölgede (Sincan Uygur Özerk Bölgesi, Tibet Özerk Bölgesi) üçten fazla il düzeyi şehir olmayan, ikinci düzey ya da il düzeyi idari bölüm bulunur. Günümüzde iller çoğunlukla Sincan Uygur Özerk Bölgesi ve Tibet Özerk Bölgesi'nde bulunur.

Çin Halk Cumhuriyeti Anayasası'na göre Çin'deki idari yapı esas olarak şöyle düzenlenmiştir: Tüm ülke eyaletlere, özerk bölgelere ve doğrudan doğruya merkeze bağlı şehirlere, eyaletler ve özerk bölgeler, özerk illere, ilçelere, özerk ilçelere ve şehirlere, ilçeler, özerk ilçeler ve şehirlere, nahiyelere, azınlık etnik grupların toplu halde yaşadıkları nahiyelere ve kasabalara ayrılmıştır.

Özerk bölgeler, özerk iller ve özerk ilçeler, azınlık etnik grupların özerklik uyguladıkları mahallelerdir. Devlet gerekli gördüğü zaman özel idari bölgeler kurabilir. Bunların yanı sıra Hong Kong ve Macau da Özel yönetim Bölgeleri adı altında Çin'e bağlıdır. Bu iki bölge Çin'in geri kalanından ayrı olarak yönetilen, farklı yasal sistemleri olan bölgelerdir. Buna karşılık Hong Kong ve Macau'nun dış ilişkileri ve savunması merkezi hükümete bağlıdır.

Bölgesel Trendler

Reform döneminin başından beri ekonomik büyüme Çin'in doğu kıyılarında daha hızlı gerçekleşmiştir. 1980'ler boyunca ve 1990'ların başında en yüksek büyüme oranlarından bazıları komşu Hong Kong'tan gelen artan sermaye akışı, teknoloji ve girişimci becerisine bağlı olarak güneyde bulunan Guangdong ve Pearl Nehri Deltası'nda yaşanmıştır. Ancak 2000'lerin başından itibaren Shanghai, Jiangsu ve Zhejiang şehirlerini kapsayan Yangtze Nehri Deltası Guangdong'ya yetişmiştir.

2007 yılı itibarıyla Jiangsu, Zhejiang ve Shanghai Çin'in ihracatının %39,1'ini gerçekleştirirken, toplam doğrudan yabancı yatırımın (DDY) %38,2'sine evsahipliği yapmıştır. Guangdong ise aynı yıl itibarıyla toplam ihracatın %30,3'ünü gerçekleştirirken toplam DDY'nin %18,4'ünü almıştır. Çin'in kıyı bölgelerinde yaşanan ihracat artışı büyük ölçüde Tayvan ve Hong Kong gibi ülkelerde bulunan Çinlilerin artan yatırımlarının sonucudur. Tayvan'dan gelen şirketlerin Çin'de 1990 yılından beri 100 milyar doların üzerinde yatırım yaptığı tahmin edilmektedir.

Bütün bu gelişmelere rağmen, iç bölgeler ve özellikle batı illeri geride kalmıştır. Servetin çok az bir kısmı kıyı bölgelerden diğer bölgelere gelebilmiştir. Bu bölgelerden gelen on milyonlarca işçi doğu kesimde çalışmakta ve kazandıkları parayı memleketlerindeki evlerine göndermektedir. Çin'in orta ve batı kısımlarına yerli ve yabancı yatırım çekmeyi hedefleyen en önemli adım 1997 yılında atılmış, 11. 5 Yıllık Kalkınma Planı'nda (2006-2010) bölgesel farklılıklar öncelik olarak nitelendirilmiştir. Ancak yatırımcıyı iç bölgelere çeken asıl etkenler bu bölgelerde tüketici piyasalarının doğuşu ve kıyı bölgelerde artan maliyetler olmuştur. Yine de zayıf insan kaynakları ve fiziki altyapı bu bölgelerdeki ekonomik büyümenin önünde engel teşkil etmektedir. 2007 yılında iç bölgelerde gerçekleşen DYY'nin oranı bir hayli düşüktür.

EKONOMİK ANLAMDA ÖNE ÇIKAN BELLİ BAŞLI EYALETLER

GUANDONG

Eyalet'in GSYİH'sı 2007 yılında 14.5% artarak 3.108 milyar RMB olmuştur. Bu GSYİH ile Taiwan, Singapur ve Hong Kong'u geride bırakmıştır. 2008 sonu itibariyle bu rakamın 3.570 milyar RMB'ye ulaşması ve Çin Eyaletleri içindeki ilk sırasını koruması beklenmektedir. Guangdong, Çin'in toplam GSYİH'sının, %12.5'ini üretmektedir.

Guangdong içindeki Pearl River Delta (Guangzhou ve Shenzhen şehirlerini de içeren) Bölge'nin toplam GSYİH'sının yaklaşık %80'ini üretmektedir. Guangdong, Taiwan ve Hong Kong'a yakınlığı nedeniyle bu bölgeler için bir ithalat merkezi konumundadır. Hafif sanayi konusunda çok güçlü olan Bölge, ağır sanayi ve yüksek teknoloji üretimine doğru kaymaktadır. Ağır sanayinin toplam sanayi üretimindeki payı 2000'de %47 iken 2007'de % 61'e çıkmıştır. Yüksek teknolojinin üretim değeri ise 2000 yılından bu yana 5 kat artarak 1.475 milyar RMN'ye ulaşmıştır.

Sanayi üretiminin yanında hizmet sektörü de Eyalet'te son derece güçlüdür ve GSYİH'nın %43.3'ünü oluşturmaktadır. 11. beş yıllık planda Eyalet için biçilen rol bölgenin finansal, lojistik ve alışveriş merkezi olmasıdır. Bu doğrultuda önümüzdeki dönemde bölgede toptan ve perakende ticaret sektörlerinin yanında lojistik, finans, fuarcılık ve firma hizmetleri sektörlerinin gelişmesi beklenebilir.

Turizm, eyaletin güçlü olduğu diğer bir alandır. 2007 yılında gelen denizaşırı yabancı turist sayısı 23.3 milyon; yerli turist sayısı ise 122 milyondur.

2007 sonu itibariyle Guangdong Çin'e yapılan yatırımın %20.5'ini çekmektedir. 2007 yılında Bölge'nin aldığı yabancı yatırım 17.1 milyar dolardır. Guangdong'daki yabancı yatırımcılar en çok üretim sektöründe yoğunlaşmaktadır. Bilgisayar aksesuarları, bilgisayar, biyolojik ürünler, mekanik ve elektrikli aletler, kimya, hazır giyim ve oyuncak üretimi gibi sektörler en fazla yatırım çeken sektörlerdir. IBM, Intel, Hitachi, Samsung, Nokia, Sony, General Electric, P&G, Amway, ICI, Ericsson, Siemens, Panasonic, Bosch, Toshiba, Sanyo, Nestle, Pepsi, Coca-Cola, Toyota ve Mitsubishi Eyalet'e yatırım yapan büyük şirketlerden bazılarıdır. Önümüzdeki dönemde yabancı yatırımların hizmet sektöründe yoğunlaşması beklenmektedir.

Guangdong'un ihracatı Çin eyaletleri içinde ilk sıradadır ve ülkenin tüm ihracatının %30.3'üne denk gelmektedir. En önemli ihraç ürünleri elektrik ve elektronik aletler, bilgisayar ve iletişim teknolojisi ve makine ve ekipmanlardır. 2007 yılında guangdong Çin'in tüm ithalatının %27.7'sini oluşturmaktadır. Bir üretim merkezi olması dolayısıyla Guangdong, büyük miktarda sermaye malları ve ara malları üretmektedir.

En önemli ithal malları elektrik ve elektronik ürünleri, bilgisayar ve iletişim teknolojisi ürünleridir.

Eyalet'in tüketici piyasası Çin'deki en büyük tüketici piyasasıdır ve Çin tüketici malları perakende satışlarının %12'si Guangdong'da gerçekleşmektedir. Guangdong'daki ortalama kişi başına gelir 4.400 dolar seviyesindeyken Shenzhen'de bu rakam 10.000 dolara yükselmektedir. Bilgi Teknolojileri, elektrik ve elektronik eyalette öne çıkan sektörlerdendir. Guangzhou, Zhuhai ve Foshan bölgesinde de kişi başına gelir 10000 dolara yaklaşmaktadır. Yükselen gelir seviyesi ve ekonomik yeniden yapılanma nedeniyle tüketici harcamalarının yapısı da değişmiş ve yiyeceğin payı azalarak ulaşım, iletişim, eğitim ve kültürel aktivitelerin payı artmıştır. Eyalette alışveriş merkezi kavramı yerleştirilmeye çalışılmaktadır ve entegre alışveriş ve eğlence merkezlerinin yapımı devam etmektedir.

Guangdong 2005 yılından bu yana en fazla patent başvurusu yapılan Eyalettir. Son beş yıl

içinde altyapıya 583.5 milyar RMB yatırım yapılmış olup telekomünikasyon, ulaşım ve elektrik altyapısının iyileştirilmesine yönelik 292 projeden 197'si tamamlanmıştır.

Başlıca Şehirlerin Ekonomik Göstergeleri

Şehirler	Gsyih (milyar RMB)	Kişi Başına Gelir (RMB)	Sanayi Üretimi (milyar RMB)	Perakende Satışları (milyar RMB)	İhracat (milyon dolar)
Guangzhou	710.9	71.808	241.1	259.5	37.9
Shenzen	680.2	79.645	329.9	191.5	168.5
Zhuhai	89.6	61.693	47.5	30.1	18.5
Foshan	360.5	61.199	233.2	94.7	26.2
Huizhou	110.5	41.044	50.3	35.4	14.6
Dongguan	315.2	46.027	143.1	69.6	60.2
Zhongshan	123.8	49.488	82.5	39.6	17.3
Jiangmen	110.7	37.779	57.6	40.9	8.7
Zhaiqing	59.3	35.695	16.8	19.7	2.2

Kaynak: Guangdong Statistical Yearbook 2008

JIANGSU

2,574 milyar RMB'lik GSYİH ile Jiangsu, Guangdong ve Shandong'dan sonra GSYİH açısından Çin'in 3. büyük bölgesidir. Kişi başına gelir yaklaşık 34.000 RMB dolayındadır. Jiangsu'nun GSYİH'sının Çin'in GSYİH'nın %10.3'ünü oluşturmaktadır. Güneydeki Yangtze Irmağı Bölgesi, GSYİH'daki %62'lik payı ile Jiangsu'nun ekonomik çekirdeğini oluşturur. Jiangsu'nun diğer eyaletlerden farklı olarak güçlü bir özel sektöre sahiptir. Tarihsel olarak hafif sanayide güçlü olan Bölge, 1993 yılından itibaren ağır sanayide öne çıkmaya başlamıştır. En önemli sanayi dalları olan elektronik, telekomünikasyon, kimya, makine, metalurji ve tekstil toplam GSYİH'nın %61'ini oluşturmaktadır. Jiangsu bilgi teknolojileri alanında önemli bir üretim merkezi haline gelmiştir.

Bölge'nin en büyük ihracat sektörü elektrondur. Diğer elektronik ürünler ihracatta ikinci, tekstil ise üçüncü sırada yer almaktadır. En fazla ithal ettiği ürünler ise elektronik aletler, ekipman ve aksesuarları, makineler ve organik kimyasallardır.

2007 yılında Bölge'ye yapılan doğrudan yabancı yatırım 21.9 milyar dolardır ve bu yatırımların % 72.2'si başta telekomünikasyon, bilgisayar, makina, kimya ve tekstil üretimi başta olmak üzere üretim alanındadır. Bölgeye yatırım yapan firmalar genellikle joint venture'ı tercih etmektedir.

Jiangsu, Guangdong ve Shandong'dan sonra Çin'deki 3. en büyük tüketici pazarıdır. Kişi başına gelir 33.928 RMB'dir. Tüketici mallarının perakende satışları Çin pazarındaki perakende satışların yaklaşık %9'una karşılık gelmektedir. Wal-mart, Metro, OBI, Carrefour, B&Q, Auchan, China Resources Bölge'ye yatırım yapan perakende firmalarından en önemlileridir.

Jiangsu, 2007 yılında 5.1 milyon deniz aşırı ve 232 milyon yerli turist alan önemli bir turist destinasyonudur. Bölge'de 21 tane çok önemli turistik merkez (China Excellent Turizm City) bulunmaktadır.

Başlıca Şehirlerin Ekonomik Göstergeleri

Şehirler	Gsyih (milyar RMB)	Kişi Başına Gelir (RMB)	Sanayi Üretimi (milyar RMB)	Perakende Satışları (milyar RMB)	İhracat (milyon dolar)
Suzhou	229.5	98 620	474.4	58.1	61.2
Wuxi	216.3	92 385	442.2	72.8	21.5
Nanjing	301.6	56 953	538.8	129.6	20.7
Zhenjiang	53.5	52 054	94.6	15.9	2.3
Changzhou	142.0	63 502	339.9	45.5	8.8

Kaynak: Jiangsu Statistical Yearbook 2008

FUJIAN

Bölge'nin GSYİH'sı 2007 yılında 925 milyar RMB ve kişi başına milli gelir yaklaşık 26.000 RMB tutarında gerçekleşmiştir. Fujian'ın güneydoğu bölgesinde bulunan 5 şehir Fujian'ın GSYİH'sında %76 oranında pay sahibi olan en önemli ekonomik bölgesidir. Tarım önemini korusa da GSYİH içindeki payı giderek düşmektedir. Sanayi yapısında hafif (%48) ve ağır (%52) sanayiler hemen hemen eşit pay sahibidir. Üretimde öne çıkan sektörler ise telekomünikasyon, bilgisayar ve diğer elektronik aletler (%10), elektrik ve ısı enerjisi üretimi (%7.4), mineraller (% 7.3), deri ve kürk ürünleri (%7.4), hazır giyim ve ayakkabı (%6.2), tekstil (%5.6), elektrikli aletler (%4.4) ve gıda ürünleridir (%3.9).

Fujian turizm açısından da önemli merkezlere sahiptir. Bölge, 2007 yılında 80 milyon yerli ve 2.7 milyon deniz aşırı turist almıştır.

En önemli ihraç malları mekanik ve elektrikli aletler, otomatik data analizi ekipmanları, yiyecek, aksesuar ve ayakkabıdır. En önemli ithal malları ise mekanik ve elektrikli ürünler, LCD televizyonlar ve entegre devredir.

Kodak, Dell, Boeing, Nokia, Siemens, GE, TDK, ABB ve Panasonic gibi büyük firmaların Fujian'da yatırımı bulunmaktadır. Bölgeye yapılan yatırımlar giderek daha fazla altyapı, tarım, sermaye ve teknoloji yoğun projeler ve toptan-perakende ticaret ve yiyecek-içecek sağlama sektörlerine yönelmektedir. 2007 yılında Bölge'ye giren yatırım miktarı % 42 gibi büyük bir artışla 4 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Tüketici pazarı hızla büyümektedir. Pazarın büyüklüğü 2007 yılında %18'lik büyümeye ile yaklaşık 319 milyar RMB'ye; kentlerde yıllık harcanabilir kişi başına hanehalkı geliri % 12.7 artarak 15.505 RMB'ye ulaşmıştır.

Başlıca Şehirlerin Ekonomik Göstergeleri

Şehirler	Gsyih (milyar RMB)	Kişi Başına Gelir (RMB)	Sanayi Üretimi (milyar RMB)	Perakende Satışları (milyar RMB)	İhracat (milyon dolar)
Fuzhou	197.5	29.515	275.2	94.1	12,310
Quanzhou	228.4	29.601	341.7	75.6	4,981
Xiamen	138.8	56.188	275.2	36.2	25,555
Zhangzhou	85.5	18.072	99.9	30.2	3,417
Putian	51.2	18.113	62.7	17.3	1,555

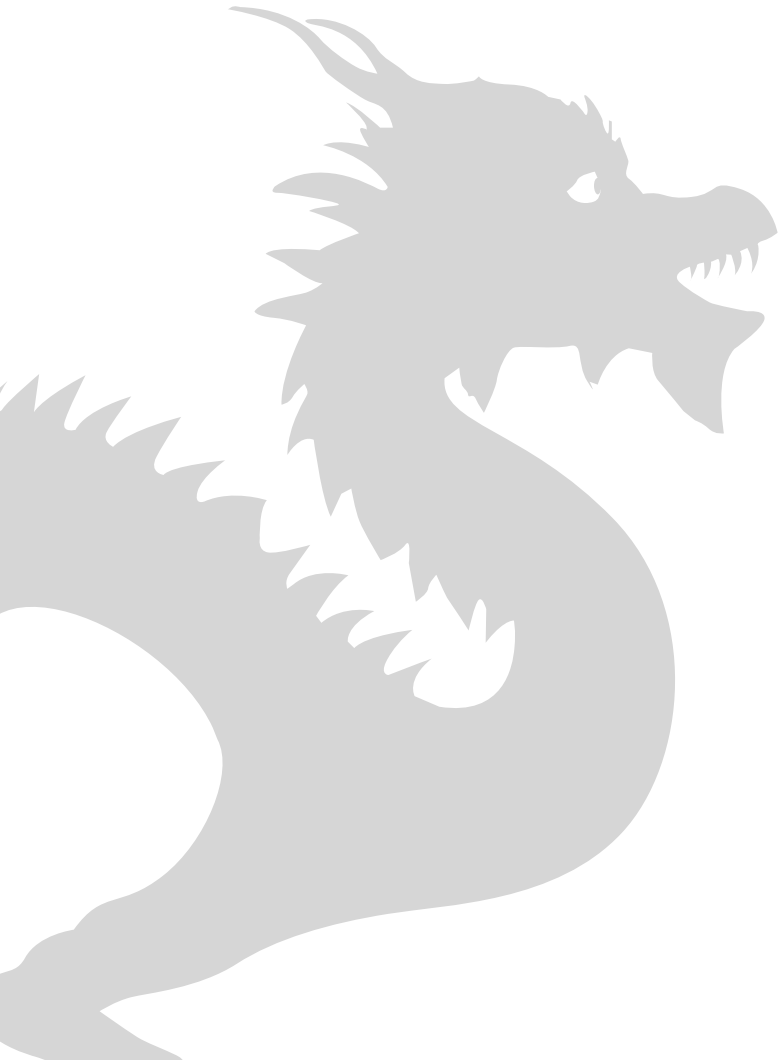
Kaynak: Fujian Statistical Yearbook 2008

SHANGHAI

Shanghai, Çin'in 4 özerk belediyesinden biri ve geleneksel olarak Çin'in ticaret ve finans merkezidir. Bölge'nin GSYİH'sı 2007 yılında % 14.3 büyüyerek 1.219 milyar RMB; kişi başına gelir ise %11 büyüyerek 66.367 RMB olarak gerçekleşmiştir. Shanghai, Çin'in en büyük, dünyanın ise üçüncü büyük konteynır limanına sahiptir. Yangshan Uluslararası Derin Su Limanı yapım aşmasındadır. 11. Beş Yıllık Program uyarınca Shanghai'nın, finans, ticaret, ve gemicilik alanlarında uluslararası bir merkez olması öngörülmektedir. 2010 yılında World Expo'yu ağırlamaya hazırlanan Shanghai 18 milyar inşaat sektörüne olmak üzere toplam 28.6 milyar RMB tutarında yatırım yapmaya hazırlanmaktadır. 2007 yılında Shanghai'nın GSYİH'sının %52.6'sı hizmet sektörü tarafından üretilmektedir. Finansal hizmetler, perakende-toptan ticaret ve gayrimenkul sektörleri Bölge'nin lokomotif sektörleridir. Bundan sonrası için ise lojistik ve kültür endüstrileri Shanghai'nın odaklanmak istediği diğer sektörlerdendir.

Hizmet sektörüne yoğunlaşmasına rağmen Shanghai, Çin'in ağır sanayi sektöründe önemli rol oynamaktadır. Özellikle çelik, otomotiv, otomotiv yan sanayi, ethylene, plastik, mikrobilgisayar ve cep telefonu üretimi Shyanghai'da öne çıkan sektörlerdendir. Elektronik üretimi toplam sanayi üretiminin yaklaşık % 26'sını oluşturmaktadır. Bunu %11.3 ile petrokimya ve kimya sektörü takip etmektedir. Shanghai'nın son dönemde gerçekleştirdiği sanayi dönüşümünün sonucunda tekstil ve ağır ekipman üretimi gibi düşük katma değerli sektörlerin sanayi üretimi içindeki payı düşerken; bilgisayar, ofis aletleri, telekomünikasyon ekipmanı, entegre devre üretimi gibi yüksek katma değerli yüksek teknoloji sektörlerinin sanayi üretimi içindeki payı artmaktadır.

Tüm bunların yanı sıra, Shanghai çok önemli bir turist destinasyonudur. Şehre, 2010 Shanghai World Expo sırasında 75 milyon yabancı ziyaretçi beklenmektedir.

Bölge'nin en önemli ihraç ürünleri makine, nakil araçları ve hammaddedir. En önemli ithal maddeleri ise yine makina ve nakil araçları, hammadde ve kimyasallardır.

Shanghai 2007 yılında çektiği 7.9 milyar dolarlık yabancı doğrudan yatırımla çok önemli bir yatırım üssüdür. 2007'de Çin'e gelen toplam yabancı yatırımın %9.5'u Shanghai'e gitmiştir. Dünyadaki 500 önemli şirketten 300'ünün Shanghai'da yatırımı bulunmaktadır. Bu bölgedeki doğrudan yabancı yatırımların büyük kısmı ticaret, lojistik, reklam ve finansal hizmetler başta olmak üzere hizmet sektöründe yoğunlaşmaktadır.

Shanghai anakaradaki en büyük tüketici pazarına sahiptir ve bölgedeki perakende sektörü hızla gelişmeye devam etmektedir. Bölgedeki yıllık harcanabilir kişi başına hanehalkı geliri 2007 itibariyle bir önceki yıla göre %14.3 artarak 23,623 RMB olarak gerçekleşmiştir.

SICHUAN

Sichuan'ın GSYİH'sı 2007 yılında %14.2 büyüyerek 1.050 milyar RMB; kişi başına gelir ise yaklaşık %15 büyüyerek 12,893 RMB olarak gerçekleşmiştir.

Sichuan, yeraltı kaynakları konusunda son derece zengindir. Bölge, aynı zamanda Çin'in en gelişmiş tarım sektörüne sahip bulunmaktadır. Bölgede en fazla üretilen ürünler pirinç, buğday, kolza, narenciye, şeftali, şeker kamışı, tatlı patatestir. Tarım GSYİH'da önemli bir yer teşkil etse de Bölge, güneybatı Çin'in en gelişmiş sanayi yapısına sahip bulunmaktadır. Kömür, enerji, demir-çelik en önemli sektörlerdir. Bunların yanında, inşaat malzemeleri, ağaç işleme, ipek üretimi ve gıda sanayi de öne çıkmaktadır. Şu anda başat sektörler arasında olmasa da Sichuan'ın yüksek teknoloji sanayi hızla gelişmektedir. Bölgede yeni kurulan Yüksek Teknoloji Geliştirme Merkezleri Microsoft, Intel, Cisco, IBM ve Motorola gibi şirketlerin burada Araştırma Geliştirme Merkezleri kurmasına olanak sağlamıştır.

Doğu ve güney'deki eyaletlerle kıyaslandığında bu doğrudan yabancı yatırım miktarı az görünmekle birlikte Batı eyaletleri içinde Sichuan en fazla doğrudan yabancı yatırım çeken bölgedir. 2006 yılı sonu itibariyle Fortune 500 içindeki 125 şirket Sichuan'da yatırım yapmıştır. 2007 yılı itibariyle Sichuan'a giren doğrudan yabancı yatırım 1.5 milyar dolardır.

Sichuan pandaların anavatanı olması dolayısıyla büyük bir turizm potansiyeline sahiptir. Bölge'de dünya mirası listesine dahil olan dört adet doğal park bulunmaktadır. Bunun haricinde de pek çok doğal güzelliğe evsahipliği yapan Bölge'ye 2007 yılında gelen yerli turist sayısı 185.7 ve denizaşırı turist sayısı ise 1.7 milyondur.

Sichuan'ın en önemli ihraç maddeleri makina ve elektrikli aletler, video ve audio gereçleri, tekstil makineleri ve ürünleri ve maden cevherleridir. En önemli ithal maddeleri ise makina ve elektrikli aletler, video ve audio gereçleri, ulaşım araçları ve minerallerdir.

Sichuan, Batı Çin'in en büyük tüketici pazarına sahiptir. Bölgedeki yıllık harcanabilir kişi başına hanehalkı geliri 2007 itibariyle bir önceki yıla göre %18.7 artarak 11,098 RMB olarak gerçekleşmiştir.

Başlıca Şehirlerin Ekonomik Göstergeleri

Şehirler	Gsyih (milyar RMB)	Kişi Başına Gelir (RMB)	Sanayi Üretimi (milyar RMB)	Perakende Satışları (milyar RMB)	İhracat (milyon dolar)
Chengdu	332.4	26.525	307.1	135.7	
Zigong	39.4	14.166	49.1	14.2	
Panzhihua	34.5	30.251	51.5	8.3	
Deyang	64.8	17.789	89.3	19.3	
Mianyang	67.4	13.640	74.2	24.4	
Leshan	45.3	13.475	57.6	16.2	
Yibin	52.9	11.874	56.3	17.6	

Kaynak: Sichuan Statistical Yearbook 2008

CHONGQING

Çin'in en genç ve en büyük özerk bölgesi olan Chongqing'in 2007 yılı GSYİH'sı %15.6'lık büyüme ile 412.3 milyar RMB olarak gerçekleşmiştir. Bölgenin kişi başına geliri ise 14.660 RMB'dir. Bölge, Çin'in en eski ağır sanayi -otomotiv, savunma sanayi, demir-çelik ve alüminyum sektörleri- merkezlerindendir. 2007 yılı itibarıyla ağır sanayi, tüm sanayi üretiminin %66'sını oluşturmaktadır.

Bölge'nin en önemli ihraç maddeleri mekanik ve elektrikli aletler, motosiklet ve diğer motorlu taşıtlardır. En önemli ithal maddeleri ise mekanik ve elektrikli aletler, motorlu taşıtlar ve yüksek teknoloji ürünleridir.

Bölgeye birçok çokuluslu şirket yatırım yapmıştır ve özellikle 2007 yılında yabancı yatırım tutarı neredeyse ikiye katlanarak 1.085 olarak gerçekleşmiştir. Chongqing'in yabancı yatırımı özellikle desteklediği sektörler ise Çin ilacı, sayısal takım tezgahı, yüksek teknoloji, bankacılık ve sigortadır.

Bölge'yi 2007 yılında 762 bin deniz aşırı ve 80 milyon yerli turist almıştır.

Chongqing'in tüketici pazarı giderek büyümektedir. Bölgedeki yıllık harcanabilir kişi başına hanehalkı geliri 2007 itibarıyla bir önceki yıla göre %18.5 artarak 13,715 RMB olarak gerçekleşmiştir. Tüketici ürünlerindeki perakende satışlar %18.4 artarak 166 milyar RMB'ye ulaşmıştır.

HUBEI

Bölge'nin GSYİH'sı 923 milyar RMB ve kişi başına geliri ise 16.206 RMB'dir. Hubei'nin içinde bulunan Jiangnan ovası Çin'in en önemli tarım (buğday, pamuk, sebze, yağveren bitkiler) ve aquaculture (tuzlu ve tatlı suda bitki ve kabuklu/kabuksuz deniz hayvanları yetiştirme) merkezidir. Ayrıca bölge Fosfat, tuz, silis, lal taşı vb. mineraller bakımından da çok zengindir. Hubei'nin başkenti olan Wuhan geleneksel olarak orta Çin'in ticaret merkezidir ve şu anda da Yangtze Nehri kıyısındaki en önemli ticaret, dağıtım ve nakliye merkezidir.

11. Beş Yıllık Plan'da Bölge'nin otomotiv, çelik ve petrokimya gibi geleneksel sektörlerin yanı sıra telekom, biyoteknoloji ve optik elektronik sektörlerine yoğunlaşması amaçlanmaktadır. Hubei özellikle önemli bir otomotiv üretim merkezidir. 2007'de otomobil üretimi 773.800'e ulaşmıştır. Bölge'de otomotiv üretimine bağlı olarak yüzlerce tedarikçiyi içeren bir otomotiv yan sanayi de oluşmuş durumdadır. Tekstil ve hazır giyim sektörünün tüm alt sektörlerini

Hubei'de bulmak mümkündür: Tekstil sektörü başarılı bir dönüşüm süreci geçirerek giysi üretiminden çok çeşitli ara ürün üretimine yoğunlaşmıştır.

Hubei'nin sahip olduğu büyük hidroelektrik üretme kapasitesi sayesinde bölge bir ağır sanayi üretim merkezi olma yolunda hızla ilerlemektedir. Metalurji, otomobil, kimya, inşaat malzemeleri, gıda, makina, tekstil, elektronik ve gemi inşaatı önemli sanayi sektörleridir. Ayrıca Bölge, demir-çelik üretim zinciri içindeki pek çok evreyi içeren tesisler barındırmaktadır.

Hubei'yi 2007 yılında 101 milyon yerli ve 1.3 milyon da denizaşırı turist ziyaret etmiştir.

Hubei'nin başlıca ihrac ürünleri; tekstil, hazır giyim, makina, elektronik ekipman, ilaç için gerekli hammadde, ithal ettiği başlıca ürünler ise sentetik iplik, makina, kimya, ilaç için hammadde, elektronik ekipman, içinde demir bulunana ya da bulunmayan metallerdir.

Hubei'ye yapılan doğrudan yabancı yatırım kimya, ulaştırma ekipmanları, gıda ve içecek üretimi, gayrimenkul ve inşaat sektörlerinde yoğunlaşmaktadır. Coca Cola, Mcdonalds, Siemens, Philips, Societe Generale, Total Elf Grup ve NEC bölgede yatırım yapan firmalardır. 2007 yılında Hubei'ye giren yabancı yatırım 2.8 milyon dolardır. Wuhan en fazla yatırım çeken şehirdir. Bu şehirdeki yatırımlar en fazla otomotiv sektöründe yoğunluk kazanmaktadır. PSA Peugeot-Citroen, Renault burada üretim yapan Fransız otomotiv firmalarıdır.

2007'de Hubei'deki tüketim maddelerinin perakende satışlarının büyüklüğü %18 artarak 402.9 milyar RMB'ye ulaşmıştır. Bölgedeki yıllık harcanabilir kişi başına hanehalkı geliri 2007 itibarıyla bir önceki yıla göre %17.2 artarak 11,485 RMB olarak gerçekleşmiştir.

Başlıca Şehirlerin Ekonomik Göstergeleri

Şehirler	Gsyih (milyar RMB)	Kişi Başına Gelir (RMB)	Sanayi Üretimi (milyar RMB)	Perakende Satışları (milyar RMB)	İhracat (milyon dolar)
Wuhan	314.2	35.582	119.7	151.8	4,753
Huangshi	25.4	35.261	12.5	10.4	490
Shiyan	25.6	48.629	13.2	8.6	24
Yichang	43.7	32.804	25.5	16.7	611
Xiangfan	47.4	22.500	21.4	18.8	277
Jingzhou	17.1	15.268	6.9	10.8	487

Kaynak: Hubei Statistical Yearbook 2008

İÇ MOĞOLİSTAN (INNER MONGOLIA)

2007 yılı GSYİH'sı 479 milyar RMB (63 milyon dolar) olarak gerçekleşen İç Moğolistan'da kişi başına gelir 20.000 RMB civarındadır. Bölge, gerçekleştirdiği ekonomik gelişme ile Çin'de örnek gösterilmektedir.

Son 30 yıldır İç Moğolistan'ın büyüme lokomotifi çelik üretim merkezi olan Baotou şehridir. Bu şehrin GSYİH'sı 100 milyar RMB ve kişi başına gelir 5000 dolara ulaşmaktadır. Bölge'de Çin'in temel enerji kaynağı olan kömür büyük miktarda bulunmaktadır. Halihazırdaki kömür rezervi 450 milyar tondur. Bu rezervlerle İç Moğolistan daha önce birinci sırada bulunan Shanxi'nin önüne geçmiştir. Bölge'deki kömür üretimi her yıl % 20 artış kaydetmektedir ve halihazırda 291 milyon tondur. Kömürün büyük kısmı elektrik üretiminde kullanılmaktadır. Kömür ihracatından elde edilen gelir

İç Moğolistan'ın çehresini değiştirerek çölün ortasında Erdos şehrinin Singapur benzeri bir şehir düzenlemesi ile ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Elektrik üretimi 141.64 milyar kilowatt saat ve çelik üretimi ise 8.61 milyon tondur. Son dönemde rüzgar enerjisi gibi yenilenebilir enerji kaynaklarına olan ilgi de artmıştır. Bölge 1.5 gigawatt değerinde rüzgar enerjisi üretmektedir. Bu da tüm Çin'de üretilen rüzgar enerjisinin dörtte biridir.

Bölge bir enerji ve madencilik merkezi olmanın yanı sıra çok önemli bir tarım merkezidir. Süt, küçükbaş hayvancılık (özellikle koyun), yün (özellikle kaşmir) Bölge'nin başta gelen ürünleridir.

HEILONGJIANG

Çin'in en kuzey doğusunda Mançurya bölgesinde yer alan eyalet Rusya ile sınır komşusudur. 2007 yılında eyaletin GSYİH'sı %12.1 büyüme ile 707.72 milyar yuan (93 milyar \$) olmuştur. Kişi başı GSYİH'sı 18,510 yuandır (2,434\$). Eyaletin birincil, ikincil ve üçüncül sektörleri sırası ile 89.25 (11.7 milyar \$), 377.95 (49.7 milyar \$), 240.52 milyar yuandır (31.6 milyar \$). Kişi başı kullanılabilir gelir şehirli nüfus için 10,245 yuan (1,350\$) ve kırsal nüfus için ise 4,132 yuan (540\$) seviyesindedir.

Bölgenin soğuk iklimi ile paralel olarak üretilen tarım ürünleri soya fasulyesi, mısır ve buğday ağırlıklıdır. Ayrıca pancar, keten ve ayçiçeği de bölgede yetişmektedir. Eyalet Çin'in önemli kereste kaynaklarından biridir. Kereste imalatında özellikle Kore çamı ve kara çam kullanılmaktadır. Bölgede yaygın olarak hayvancılık yapılmaktadır. Çin eyaletleri arasında en çok inek nüfusu ve süt üretimi bu eyalette yapılmaktadır. Petrol eyalet ekonomisinde önemli bir yer tutmaktadır. Eyalette yer alan Daqing petrol sahaları Çin'in başlıca petrol sahalarından bir tanesidir. Diğer önemli madenler kömür, altın ve grafittir.

Ayrıca eyaletin rüzgar enerjisi potansiyeli 200 watt m² ile büyük bir potansiyel taşımaktadır. Son yıllarda bölge ekonomisinde durgunluk yaşanmıştır. Eskiden ağır sanayisi ile meşhur olan ve yeni atılımlarla ekonomisini dönüştürmeye çalışan eyalet endüstrisi kömür, petrol, kereste, makina ve yiyecek üzerine yoğunlaşmıştır. Bölge ayrıca Rusya ile yapılan ticarete önemli bir geçiş yolu konumundadır. Harbin bölgesinde düzenlenen geleneksel Buz Festivali çok sayıda turist çekmektedir. Ayrıca Yabuli kayak merkezi ülkenin en büyük kayak merkezidir.

Ekonomi ve Teknoloji Gelişim Bölgeleri:

- Daqing Yeni & Yüksek Teknoloji Endüstri Geliştirme Alanı
- Heihe Sınır Ekonomik İşbirliği Bölgesi
- Harbin Ekonomi ve Teknoloji Gelişim Alanı
- Harbin Yeni & Yüksek Teknoloji Endüstri Geliştirme Alanı
- Suifenhe Sınır Ekonomik İşbirliği Bölgesi

HEBEI

Hebei Çin'in kuzeyinde yer alan, Pekin ve Tianjin eyaletlerini çevreleyen bir eyalettir. Çin'in büyümesinde Güney Çin'den sonra yeni motor bölge olacağı düşünülen Bohai bölgesinde (Bohai denizi ve çevresi) yer almaktadır. Eyaletin GSYİH'sı 2006 yılında % 12.9 büyüme göstererek 1.16 trilyon yuan (146.8 milyar \$) ile Çin eyaletleri arasında altıncı sırada yer almıştır. Kişi başı GSYİH 16,570 yuandır (2097 \$). Kişi başı harcanabilir GSYİH şehirlerde 7951 yuan (1006 \$) iken ve fakir kırsal bölgelerde 3171 yuandır (401.4 \$). Birincil, ikincil ve üçüncül endüstrilerin hacmi sırası ile 137.04 milyar (17.3 milyar \$), 470.34 milyar (59.5 milyar \$) ve 276.32 milyar (35 milyar\$) yuandır. Resmi işsizlik oranı ise %4'tür.